

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/19/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6723010394
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Datlová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6723010394.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ivany Datlovej a sudcov JUDr. Ing. Miroslava Mandáka a JUDr. Štefana Nováka LL. M na verejnom zasadnutí konanom dňa 24. apríla 2024, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX. XXXX XXXX v C., stíhaného pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/73/2023 zo dňa 18. októbra 2023 takto

rozhodol:

Podľa §-u 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného A. B. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/73/2023 zo dňa 18. októbra 2023 bol obžalovaný A. B. uznaný za vinného zo zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

v čase okolo 7.00 hod. dňa 10. 03. 2023 neoprávnene vnikol do rodinného domu na adrese C., D. E. XXX/XX, F. C., zapísaného na LV č. XXXX, ktorého vlastníkom je jeho otec A. B., nar. XX. XX. XXXX a užívateľkou je jeho matka A. B., nar. XX. XX. XXXX, obaja trvale bytom C., D. E. XXX/XX a to tak, že preliezol cez uzamknutú vstupnú bránu vysokú 185cm riadne oploteného pozemku prislúchajúceho k rodinnému domu, takto sa dostal na dvor rodinného domu, kde kovovou tyčou búchal po oknách na tomto dome následne prešiel na zadnú terasu domu, kde kopal do vstupných presklených dverí, následne tlačil svojou rukou na sklenenú výplň okna nad terasou, čím došlo k jeho rozbitiu a potom, ako jeho otec A. B. otvoril vchodové dvere vedúce z terasy domu, vošiel bez jeho súhlasu do interiéru rodinného domu, kde neoprávnene zotrval, čím takto svojím konaním porušil domovú slobodu A. B. nar. XX. XX. XXXX a A. B. nar. XX. XX. XXXX, obaja trvale bytom C., D. E. XXX/XX a poškodením spôsobil škodu vo výške 15,- Eur. Za to bol obžalovaný odsúdený podľa § 194 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, § 46, § 49 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku v časti výroku o uloženom treste odňatia slobody podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, ktoré prostredníctvom svojej obhajkyne písomne odôvodnil podaním doručeným okresnému súdu dňa 22. 12. 2023. Namietal, že okresný súd v tejto časti vec nesprávne právne posúdil a uložil mu neprimerane vysoký trest. Okresný súd nezobral do úvahy všetky poľahčujúce okolnosti, okolnosti týkajúce sa samotného skutku, pohnútky a jeho následkov, ostatné kritériá určujúce druh a výmeru trestu, ani základné zásady ukladania trestov. Bez ohľadu na právnu kvalifikáciu skutku je uložený trest neprimerane prísny a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Uložený trest mu výrazne sťažuje možnosť založenia si rodiny aj zhoršenie jeho vzťahu s priateľkou a jej maloletým synom.

Argumentoval tým, že už v prípravnom konaní plne spolupracoval, nebolo nutné použiť žiadne donucovacie prostriedky, ku skutku sa riadne vyjadril, nič nezamlčoval a svoj čin oľutoval. Nevyužil svoje

právo nevyvolať a svoje konanie podrobne objasnil. Preto označil nepriznanie poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. n) Trestného zákona za porušenie zákonných ustanovení príslušných právnych predpisov, ktoré malo významný vplyv na uloženie trestu a jeho výmeru.

Tiež uviedol, že v dome svojich rodičov vyrastal, chodil tam pravidelne aj so svojou priateľkou a jej synom. S poškodenými sa v rodinnom dome často navštevovali a obžalovaný ho považoval za svoj domov. Aj v minulosti po stretnutí s kamarátmi vošiel do rodinného domu s vedomím a súhlasom poškodených, kde aj prespal a s rodičmi zotrval niekoľko dní. V čase skutku, ktorý mu bol kladený za vinu, bol pod vplyvom alkoholu, nevedomoval si a ani si nespomenul na to, že jeho matka si nepraje jeho prítomnosť v dome, keď je pod vplyvom alkoholu a automaticky tam išiel prespať. Zdôraznil, že nevošiel do obydľia cudzích ľudí, ale do nehnuteľností svojich rodičov. Svoje konanie ľutuje, ale nemal v úmysle nerešpektovať príkazy rodičov ako vlastníkov domu a ich slobodu. Chcel prespať vo svojej izbe a nikomu nechcel spôsobiť nepriaznivé následky, ktoré ani nespôsobil. Nedošlo k žiadnej škode na zdraví, ani na živote a ani k ich ohrozeniu.

Tvrdil, že okresný súd nezobral do úvahy zásadu personalitu trestu a snahu obžalovaného viesť riadny život. V súčasnosti žije so svojou priateľkou, ktorá je slobodnou matkou a jej synom, s ktorým má vytvorený pozitívny vzťah. Pomáha jej s jeho výchovou a aj s finančným zabezpečením potrieb. Bez jeho dlhodobej finančnej podpory by sa mohla sociálna situácia jeho priateľky a jej maloletého syna zhoršiť, čím by sa dostali do finančnej núdze. Prítom trest ako právny následok trestného činu môže priamo postihnúť len páchatel'a trestného činu tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu.

Navrhol, aby krajský súd v napadnutej časti zrušil rozsudok okresného súdu a vo veci rozhodol sám tak, že mu uloží trest kratšieho trvania alebo, aby vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Okresný prokurátor sa k podanému odvolaniu obžalovaného písomne nevyjadril.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací skôr, než začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote podľa § 309 ods. 1 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por., pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 ods. 1, ods. 2 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd vykonal vo veci verejné zasadnutie v prítomnosti prokurátora krajskej prokuratúry, obžalovaného, jeho obhajkyne a poškodených, na ktorom v súlade s § 326 ods. 5 Tr. por. doplnil dokazovanie čítaním listinných dôkazov podľa § 269 Tr. por., a to odpisu z registra trestov obžalovaného a z centrálnej evidencie jeho správnych deliktov a priestupkov.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť považujúc prvostupňový rozsudok za zákonný a správny, uložený v súlade so všetkými zásadami na ukladanie trestov s tým, že bol uložený na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby ako trest nepodmienečný, pretože trestného činu sa obžalovaný mal dopustiť v skúšobnej dobe.

Obhajca obžalovaného sa na verejnom zasadnutí pridrižoval obsahu podaného odvolania a uložený trest považoval za neprimeraný. Navrhol rozhodnutie okresného súdu v napadnutej časti zrušiť a obžalovanému uložiť primeraný trest kratšieho trvania po zohľadnení zásady primeranosti trestných sankcií a individualizácie trestu s tým, že ochrana spoločnosti bude zabezpečená aj trestom kratšieho trvania.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí navrhol, aby odvolací súd vyhovel jeho odvolaniu. Uložený trest považoval za vysoký, pretože spolu s ďalšími uloženými trestami má vykonal trest odňatia slobody celkom v rozsahu 5 rokov. Poukázal na to, že má družku, ktorá ho aj s jej deťmi potrebuje.

Primárne krajský súd konštatuje, že obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa konanom dňa 18. 10. 2023 v súlade s § 257 ods. 1 písmeno c) Tr. poriadku vyhlásil, že nepopiera spáchanie žalovaného skutku. Následne okresný súd v súlade s § 257 ods. 5 Tr. por. postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) Tr. poriadku. Uznesením podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku vyhlásenie obžalovaného prijal s tým, že v tomto rozsahu dokazovanie nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o uloženom treste.

Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine a ani v postupe súdu predchádzajúcom tomuto výroku nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňujúce podanie

dovolania, z podnetu obžalovaným podaného odvolania preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku len výrok o treste odňatia slobody uloženom obžalovanému a správnosť postupu konania, ktorý mu predchádzal a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, a preto ho podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazy potrebné na rozhodnutie o uloženom treste v súlade s § 2 ods. 10 Tr. poriadku a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo aj v ich súhrne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. V odôvodnení napadnutého rozsudku (str. 3 a 4) v súlade s § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne, presvedčivo a v súlade s obsahom vykonaných dôkazov vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, existenciu ktorých skutočností považoval s ohľadom na výsledky vykonaného dokazovania za preukázané, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov a z akých dôvodov rozhodol o treste obžalovaného tak, ako rozhodol. Odvolací súd preto nemal pochybnosti o skutkových zisteniach týkajúcich sa uloženého trestu a ich právneho posúdenia, a preto si v celom rozsahu osvojil úvahy a závery súdu prvého stupňa, na ktoré v podrobnostiach odkazuje, pretože nie je účelom tohto uznesenia krajského súdu, aby opakoval skutkové zistenia, závery a úvahy súdu prvého stupňa, s ktorými sa stotožnil.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 citovaného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Odvolaniu obžalovaného nebolo možné vyhovieť, pretože odvolacie námietky nemali oporu v obsahu vykonaných dôkazov, v obsahu prvostupňového rozhodnutia a ani v platnej právnej úprave. Za zločin porušovania domovej slobody, z ktorého bol obžalovaný uznaný vinným, ustanovuje Trestný zákon v § 194 ods. 3 trest odňatia slobody vo výmere 3 až 8 rokov. Obžalovanému bol okresným súdom uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, teda na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, keď pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností bol vyrovnaný, a preto nedošlo k žiadnej úprave dolnej a ani hornej hranice trestnej sadzby. Popri poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. l) Tr. zákona, teda, že sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, mu nebolo možné v jeho prospech zohľadniť aj poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. n) Tr. zákona, teda, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, pretože možnej aplikácii tohto zákonného ustanovenia nesvedčili skutkové zistenia v danej veci. Napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti predpokladá aktívnu účasť obžalovaného, ktorá musí byť zameraná na trestný čin, ktorý sám spáchal alebo môže ísť aj o objasnenie trestnej činnosti iných páchatel'ov. Môže mať rôznu formu a spočíva predovšetkým v uvedení všetkých rozhodujúcich skutkových okolností trestného činu, v označení prameňa dôkazov a pod. Význam týchto skutočností je závislý predovšetkým od toho, aké iné možnosti (okrem pomoci páchatel'a) mali orgány činné v trestnom konaní na objasnenie trestného činu. Tak ako okresný súd, ani odvolací súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti v prospech obžalovaného odôvodňovali, pretože v danej veci jednak orgány činné v trestnom konaní netrpeli dôkaznou núdzou, ktorú by postoj obžalovaného pomohol odstrániť a jednak obžalovaný dňa 10. marca 2023 pri svojom výsluchu v postavení zadržaného - podozrivého nijako neprispel k zisteniu okolností spáchania predmetného trestného činu. Uviedol, že si nepamätá, akým spôsobom sa dostal na dvor, či bráničku preskočil, akým spôsobom sa dostal do domu, pretože bol pod vplyvom alkoholu (č.l. 29 – 30). Okrem uvedeného by ani priznanie tejto ďalšej poľahčujúcej okolnosti v prospech obžalovaného nemalo vplyv na výšku uloženého trestu, ktorý bol obžalovanému uložený na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, pretože pri prevažujúcom pomere poľahčujúcich okolností by sa v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona znížila len horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Nebolo možné prisvedčiť ani tvrdeniu obžalovaného, že okresný súd s poukazom na § 34 ods. 3 Trestného zákona nesprávne neprihliadal na skutočnosť, že žije s priateľkou, ktorá je slobodnou matkou maloletého dieťaťa, ktorej pomáha s jeho výchovou a aj finančne, pretože voči nej a ani voči jej maloletým deťom obžalovaný nemá vyživovaciu povinnosť. Okrem toho vo svojej výpovedi uviedol, že momentálne žije z peňazí svojej priateľky, pretože je nezamestnaný. Je slobodný a bezdetný.

V nadväznosti na uvedené by s ohľadom na § 34 ods. 2 Trestného zákona bolo možné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody v nižšej výmere len spôsobom jeho mimoriadneho zníženia podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona, pokiaľ by vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a mal

súd za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti by postačoval aj trest kratšieho trvania. Okolnosťami prípadu a osobou páchatel'a sa okresný súd vo svojom rozsudku podrobne zaoberal na stranách 3 až 4, pričom s jeho závermi sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil, pretože zodpovedali obsahu vykonaných dôkazov, na ktorom sa nič nezmenilo ani po doplnení dokazovania krajským súdom a takto zistené okolnosti neumožňovali u obžalovaného mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona. Odvolací súd pritom poukazuje na trestnú minulosť obžalovaného, ktorý bol doposiaľ 9 krát súdne trestaný pre rôznorodú trestnú činnosť a 4 krát priestupkovo postihnutý a pokiaľ bolo na neho doposiaľ vplývajúce miernejšími trestami odňatia slobody aj s podmieneným odkladom jeho výkonu, resp. alternatívnym testom domáceho väzenia, tieto na neho nemali taký vplyv, aby sa vyvaroval páchaniu ďalších trestných činov. Predpoklad aplikácie uvedeného zákonného ustanovenia nevidel odvolací súd ani v okolnostiach prípadu, keďže predmetného trestného činu sa obžalovaný dopustil len pár hodín po tom, ako bol predvedený príslušníkmi polície za účelom objasnenia priestupku podľa § 49 zákona č. 372/1990 Zb., ktorého sa dopustil voči svojej matke, a to tiež v súvislosti s neželaným vstupom do domu svojich rodičov, ktorého si bol vedomý.

V nadväznosti na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky je zákonný, primeraný a správny a ako celok v dostatočnej miere zabezpečí dosiahnutie účelu trestu, ktorým je ochrana spoločnosti a zároveň zohľadňuje aj osobu obžalovaného v súlade so skutkovými zisteniami okresného súdu, na ktoré odvolací súd už vyššie poukázal. Takto uložený trest v primeranom rozsahu obsahuje prvky represie ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie a zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z § 34 Trestného zákona, ako aj ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov. Okresný súd pritom nepochybil ani pri zaradení obžalovaného na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný bol v predchádzajúcich desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Podľa § 319 Tr. por., odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností krajský súd v zmysle § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného zamietol ako nedôvodné.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je neprípustný.